

ת"פ 4501/05/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4501-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ירושלים
	נגד
	פלוני
	ע"י ב"כ עו"ד אוסאמה חלבי
המאשימה	הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, בכך שביום 27.4.2019 באישון לילה, חשד הנאשם כי אשתו מצויה בקשר טלפוני עם גיסו (להלן - המתלונן). בנסיבות אלו, נטל הנאשם סכין מטבח ונסע ברכבו יחד עם אשתו לביתו של המתלונן. הנאשם ואשתו הגיעו למקום, שם דפק הנאשם על דלת בית המתלונן כשהסכין בידיו. המתלונן פתח את הדלת והבחין בנאשם מנופף בסכין. המתלונן ניסה ליטול את הסכין מידיו של הנאשם, תוך שאשתו ניסתה למנוע מהנאשם לפגוע במתלונן, בכך שמשכה בחולצת הנאשם עד אשר נקרעה. כתוצאה מהמאבק אשר התפתח בין הנאשם למתלונן על הסכין, נחתך המתלונן בידו בחתך שהצריך טיפול בבית חולים שכלל תפירה בהרדמה מקומית. בגין כל אלה הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ופציעה כשהעבריין מזוין, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.

מהלך הדין

יצוין, כי הנאשם נעצר עוד באותו לילה, אך שוחרר בהסכמה בשלב מעצר הימים למעצר בית מלא בלתי מפוקח. כעבור מספר ימים הוגשו נגדו כתב האישום כאן, ולצדו בקשה להותרת תנאי השחרור ועיבויים, עד לתום ההליכים נגדו. כב' השופט הבכיר צימרמן עיבה את התנאים במובן של הגדלת סכום הערובה, אך לא מצא להוסיף פיקוח אנושי, כשעל רכיב זה לא הוסכם לכתחילה. בהמשך, ביקש הנאשם להקל בתנאיו, אך שירות המבחן לא תמך בבקשתו, והתנאים נותרו בעינם, דהיינו, המצאות הנאשם במעצר בית מלא מסוף חודש אפריל השנה ועד היום, דהיינו כ-7 חודשים.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי מדובר באדם כבן 37, נשוי בשנית ואב לשני ילדים בגיל הגן. הוא מתגורר בירושלים ומזה מספר חודשים אינו עובד בשל תנאי מעצרו. קודם לכן עבד ככוח עזר בבית חולים, ופרנס את משפחתו. גם אשתו אינה עובדת. הוא סיים 12 שנות לימוד, והחל לעבוד בגיל צעיר ככוח עזר בבית חולים ובעבודות נוספות. הוא תיאר מצוקה כלכלית בזמן הנוכח, כשהדבר מהווה מוקד למתיחות משפחתית. הוא שלל שימוש בחומרים ממכרים. לנאשם אין הרשעות קודמות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות חלקית למעשיו, שכן שלל כוונה להשתמש בסכין, אלא לצורך איום, כשהוא מתאר חרטתו על המעשים והבנה כי פעל באופן נמהר מבלי לשקול את השכלות מעשיו ומבלי יכולת לווסת את כעסו. הנאשם הביעה בושה וחרטה על המעשים והביע אמפתיה מסוימת למתלונן. הנאשם הביע נכונות להירתם להליך טיפולי קבוצתי שאמור להתחיל החודש (נובמבר 2019). שירות המבחן קבע כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות עבירות אלימות מצד הנאשם, וכי חווה את ההליך הפלילי כהליך מטלטל. שירות המבחן המליץ על הטלת של"ץ וצו מבחן וכן מאסר על-תנאי.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען, כי יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי ופיצוי לנוכח חומרת האירוע מחד, והיעדר עבר פלילי והודאה מאידך.

מאידך, הסניגור עתר להטיל על הנאשם את העונש המומלץ ע"י שירות המבחן, ואף לבטל את הרשעת הנאשם בשל נסיבותיו האישיות, הכלכליות והתעסוקתיות, בהיעדר עבר פלילי ומתוך נטילת האחריות שלו.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על ביטחון הציבור, שלום גופו ונפשו. כאשר עבירות מסוג זה מבוצעות בהקשר המשפחתי, פגיעתן חמורה אף יותר, ונוסף גם מימד של פגיעה באמון הבסיסי שבין בני משפחה. בענייננו, לנוכח נסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן משמעותית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה שתחילתה בחשד שהפך להתקף זעם בלתי נשלט, גם אם לא בלתי מתוכנן, וזאת לנוכח הצטיידות הנאשם בסכין, נסיעה עם אשתו והסכין ברכב לעבר בית המתלונן, ובסופו של יום -

שימוש באותה סכין. עינינו הרואות, כי הנאשם יכול היה וצריך היה לעצור בכל אחד משלבי התפתחות התקף הזעם המכוער והבלתי מדתי שתקף אותו, ואך נס הוא, שלא נגרם נזק גרוע מעבר למה שנגרם - והוא נזק לא פשוט בפני עצמו, הן ברמה הפיזית והן ברמה הנפשית, לכלל המעורבים; חשדות הנאשם אינם יכולים להצדיק את מעשיו; הנאשם אדם בוגר, שכל חייו תפקד באופן נורמטיבי, ולא ברור מה חלף בראשו, שעה שהתנהג באופן משולח רסן. ברור שהיה צריך להימנע לחלוטין ממעשיו אלו.

מדיניות הענישה הנוהגת - אומר כי די בכל אחת מן העבירות להצדיק עונש מאסר, ולו בעבודות שירות כעונש מינמאלי, בוודאי בנסיבות המקרה ובהצטבר שלל העבירות גם יחד. ברע"פ 1084/17 **מיכאלוב** נ' **מ"י** (מיום 11.5.2017) אושר מאסר בן 9 חודשים על נאשם, על בסיס מתחם שבין 6 ל-24 חודשים, אך שם דובר בנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו, של תקיפה בצוותא וגרימת חתכים בראש תוך שימוש בנשק קר. ברע"פ 4265/15 **דדון** נ' **מ"י** (מיום 22.6.2015) אושר מתחם שבין 3 ל-14 חודשי מאסר ונגזרו 4 חודשי מאסר בפועל במקרה של אדם שתקף בפאב מתלונן, וך משיכה בצווארון חולצתו, דחיפתו ואיום עליו ברצח. באותו מקרה נשקל מאסר בעבודות שירות אך אפשרות זו נשללה בסופו של יום. מנגד, ברע"פ 3555/16 **סברי ואח'** נ' **מ"י** (מיום 4.5.2016) הסתיים הליך במאסרים שבין 2 ל-4 חודשי בעבודות שירות על בסיס מתחמים שבין מאסר על-תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל, במקרה של תקיפת אדם מבוגר בצוותא באמצעות מקל. ברע"פ 1746/18 **פלהיימר** נ' **מ"י** (מיום 26.4.2018) אושר עונש של חודשיים מאסר בעבודות שירות, ביחס לצעיר שתקף עם נוספים אדם בביתו מתוך תכנון, גרם לשברים בפניו שהצריכו אשפוז. ההפניה לת"פ (י-ם) 35272-08-18 **מ"י** נ' **צאלח** (מיום 23.1.2019) אינה במקומה לנוסח נסיבות חמורות יותר באותו מקרה.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על עונש שבין חודש מאסר לרבות בעבודות שירות, ועד ל-12 חודשי מאסר. לטעמי, של"ץ בנסיבות העניין, אינו מבטא נכונה את עקרון ההלימה, נוכח חומרת המעשים. בוודאי שאין לדון בשאלת ביטול ההרשעה בנסיבות העניין.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם המתקרב לשנות הארבעים לחייו, ללא עבר פלילי שתפקד באופן נורמטיבי לכל אורך חייו, נשוי ואב לילדים; הנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר ושליחתו, ולו למאסר קצר, תהא בעלת אופי מדרדר ולא רצוי; הנאשם הוא המפרנס היחיד למשפחתו; הוא היה עצור יממה ושוחרר לתנאי מעצר בית מלאים בהם שוהה מזה כשבעה חודשים, מבלי שהפר אותם; הוא נטל אחריות למעשים ונכון להירתם לתהליך טיפולי.

המיקום במתחם - לכן, יש למקם את הנאשם עד למחצית המתחם שקבעתי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 3

א. 4 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 5.1.2020, אשר ירוצו במרכז קשיש בגילה, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב ביום 5.1.2020 עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בבאר שבע לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;

ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה בה הורשע בתיק זה בתוך שנתיים מהיום;
ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.

ד. פיצוי למתלונן בסך ₪ 5,000. הפיצוי ישולם בתשלום אחד עד ליום 5.1.2020 ויקוזז במלואו מההפקדה שבתיק המעצר. היה ותיוותר יתרת חוב, תשולם עד למועד שקבעתי. היה ותיוותר יתרת זכות, יש להשיבה לנאשם על אף כל עיקול, ככל שקיים. אי עמידה בתשלום תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

ה. התחייבות בסך ₪ 10,000 שלא לעבור כל עבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום או חודש מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב חשוון תש"פ, 10 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.